

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avgvstini Barbosæ I. V. D. Lvsitani, Protonotarii, Et
Ivdicis Apostolici designati pro Tribunali Nunciaturæ
Hispaniæ, ac insignis Ecclesiæ Vimaransensis Thesaurarij
Maioris, Collectanea Doctorvm, Qui ...**

Barbosa, Agostinho

Venetiis, 1643

15. Ordinarij curent vt hospitalia quæcunque, etiam exempta, à suis
administratoribus fideliter gubernentur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14108

cilij in præfenti, & vnum ac alterum diuersimode interpretatur.

2. Neque constitutione in generali Concil. Lugdunens. edita, incip. *Volentes*, neque hoc decreto comprehenduntur Regulares, ideoque iuxta eorum privilegia coram suis Superioribus, vel Conservatoribus, sunt conueniendi, vt testatur resolutum Aldrete *in allegat. pro omnimoda Regularium exempt. part. 1. cap. 7. num. 2.* quem refero Ego ipse *d. allegat. 105. num. 23. in fine.* Nouar. *in lucern. Regular. verb. causa, num. 3. & 4.* Et sic Regulares pro contractibus, vel debitis, si intra monasteria maneat, conueniendi sunt coram Superioribus suis vel Conservatoribus, non autem coram Ordinarijs, aut alibi. Ita à sacra Congregatione decisum fuisse refert Narbona *dicta l. 59. glossa 1. num. 230.*
3. Regulares omnes in ciuitatibus existentes Conservatores sibi eligere debent, coram quibus conueniantur, ac semel electos non nisi in Capitulis provincialibus mutare possunt, eorumque nomina intra mensem à die electionis locorum Ordinarijs indicare tenentur, alioquin coram ipsis Ordinarijs conueniri possent; ita refert decisum Pfafec. *in praxi Episcop. p. 2. cap. 3. num. 43.*
4. Canonici Regulares, qui de consensu, & mandato suorum superiorum Regularium aliquibus parochialibus Ecclesijs suis monasterijs vnitis præficiuntur, si delictum curam animarum, aut administrationem Sacramentorum non concernens commiserint, non possunt ab Episcopo puniri, sed à suis superioribus Regularibus tantum, ita refert resolutum Aldan. *in compend. canonic. resolut. lib. 1. tit. 10. num. 4.*
5. Hoc decreto compelluntur etiam Regulares Militiæ Regni Portugaliæ, qui de licentia magni Magistri extra monasteria degunt, quamuis sint exempti. Et habet quoque locum in illis Regularibus exemptis, qui extra eorum monasteria degunt, & seruiunt beneficijs, quæ sunt membra suarum Religionum, vt ait resolutum Aldan. *d. tit. 10. num. 5.*

Regulares ad interueniendum orationi quadraginta horarum in Cathedrali non possunt Ordinarij constringere, vt per Aldan. *d. tit. 10. num. 6.* qui refert ita decisum à S. Congreg. Episcop. *in Salernitana de anno 1581.*

a. *In ciuilibus causis mercedum.*] Tamburinus *tomo 3. de iure Abbatum, disput. 5. quest. 11. num. 90.* per causas mercedum intelligit, id est, soluendi operarijs stipendium, Henriquez *lib. 7. de Indulgentijs, cap. 25. num. 5. in commento littera O. Sanchez in consil. moral. tomo 2. lib. 6. cap. 9. dub. 2. num. 5.*

b. *Et miserabilium personarum.*] Dicuntur viduæ, orphanæ, pupillæ, senes, decrepiti, debiles, diuturno morbo laborantes, pauperes, de nouo conuersi ad Fidem, & cæteri, ad quorum commiserationem natura mouemur, vt per Sanchez *d. dub. 2. num. 3.*

y. *Si ipsum iudicem non habuerint.*] Episcopus potest procedere contra exemptos tanquam delegatus Sedis Apostolicæ, quando in loco non adest iudex, qui possit exemptorum causas cognoscere, ne delicta maneat impunita, secus quando adest iudex deputatus ad cognoscendas causas exempti, quia tunc Episcopus non cognoscit. Ita Gutierrez *practic. libro 3. questione 10. sub num. 2. Lotterus de re benef. libro 1. questione 25. num. 45. & 54.*

z. *Coram locorum Ordinarijs, &c.*] Locum obtrinet quando exemptionis privilegium est loco certo circumscriptum, ita vt extra illum licet exemptus contrahens, vel delinquens coram loci Ordinarij conueniri possit; non vero quando sunt exempti, non ratione certi loci, sed personarum, quia vbiunque contraxerint, vel res sita sit, vel delictum commiserint, minimè coram Ordinarijs conueniri possunt, nec illa Innocentijs constitutione sunt comprehensi, vt tenent Couarr. *practic. cap. 11. num. 5. Fr. Emman. questionum regular. tom. 2. quest. 63. art. 3. & 6. Aldrete d. part. 1. cap. 8. num. 17.* Ego ipse *d. allegatione 105. num. 23. in princip. Sanchez in consil. moral. tomo 2. lib. 6. cap. 9. dub. 5. num. 20.*

Ordinarij curent vt hospitalia quæcumque, etiam exempta, à suis administratoribus fideliter gubernentur.

CAPVT XV.

1. Doctores de materia cap. agentes.
2. Episcopo reddenda est ratio de omnibus locis pijs, publicis, siue priuatis, Ecclesiasticis, vel laicalibus.
3. Administrationis rationes Ordinarius exigere potest ab administratoribus, donec coram eodem doctum fuerit de institutione in qua secus cautum sit.
4. Rationes ab administratoribus hospitalium, & piorum locorum pluries repeti possunt.
5. Rationes exigere non debet Episcopus, aut Capitulum

tempore quo recitantur horæ canonica, & diuina celebrantur.

6. Rationem administrationis operum piorum ad curam Capituli pertinentium, potest solus Episcopus sine coniudicibus exigere, dummodo non procedat ad priuationem.

7. Administrantes bona ad monasteria monialium etiam Regularibus subiectarum pertinentia, an & quando teneantur rationem administrationis reddere Episcopo loci.

¶ Sess. 25. cap. 6. Lib. 5. Cle. de relig. domibus cap. 2. quia contingit, & in tra sess. ult. de reform. c. 2.

CVrent Ordinarij, vt hospitalia quæcumque à suis administratoribus, quocumque illi nomine censeantur, etiam quomodolibet exemptis fideliter, & diligenter gubernentur, constitutionis concilij Viennensis, quæ incipit, ^a Quia contingit, forma seruata, quam quidem constitutionem eadem sancta Synodus innouandam duxit, & innouat cum derogationibus in ea contentis.

Vide Fr. Emman. *quest. regul. tom. 2. quest. 63. art. 7. vers. quinto, & quest. 84. art. 2. & art. 3.* vbi an hospitale possit committi per legatum Religioso, iuxta text. in Clem. quia contingit, de relig. domibus. Zerol. *in praxi Episcop. part. 1. verb. hospitale num. 2.* nouissimè Stephan. VVeyms *ad constitutiones 24. ex antiquo iure desumptas, & per Concil. Trident. innouatas constitutione 16. pag. 161. cum seqq.* vbi dicit innouati Clem. quia contingit, de relig. domib. per decretum Concilij in præfenti, & vnum ac alterum eleganter explicat, & interpretatur, Gabr. Pereira *de Manna Regia part. 1. cap. 16. AZOT. institut. moral. part. 2. lib. 3. cap. 40. questione 10. versic. & sessione, Valasc. consult. 105.*

num. 23. vbi ait quòd debet intelligi *d. Clem.* de hospitalibus publicis, & erectis auctoritate Ordinariorum, & num. 28. quòd xenodochia, & hospitalia pertinent ad sollicitudinem Episcoporum, & à num. 45. quòd Episcopus habet iurisdictionem super hospitalibus, & potest in illis exercere iura Episcopalia, si auctoritate illius sint erecta. Flamin. Paris. *de resign. benef. lib. 2. questione 14.* vbi quòd hospitalia, quæ dantur clericis in administrationem, iuxta formam dictæ Clem. quia contingit, possunt resignari simpliciter, & in fauorem. Surd. *de aliment. tit. 1. quest. 87.* vbi quòd Rector hospitalis sumit alimenta de redditibus eiusdem, non solum pro se inseruente, sed

sed etiam pro tota familia, & tit. 4. q. 2.4. num. 15. Erasim. à Cochier de iurisd. ordin. in exemptos p. 1. q. 31. num. 7. & p. 2. q. 45. num. 77. & num. 97. ubi dicit quod Episcopus animaduertit in Rectores hospitalium, leprosariorum, eleemosynarum, aut xenodochiorum, qui negligunt, seu non versantur ut oportet in administratione, non obstante quacunque exemptione.

2. De omnibus locis pijs Episcopo rationem reddendam esse ab administratoribus, siue ea sint publica, siue priuata, Ecclesiastica, vel laicalia, refert decimum Armeniarum. in addit. ad recop. legum Nauarra lib. 1. tit. 18. lib. 7. num. 78. quem refero Ego ipse de officio, & potest. Episcopi p. 3. alleg. 75. num. 78. Aduertit tamen Gabr. Pereira d. p. 1. cap. 16. num. 15. quod executores compelli non possunt ab Episcopo si exprimitur quod relicta implent quando voluerint, quia tunc tempus mortis ipsorum expectandum est, nisi aliud ex operis, vel mandati forma appareat quod in contrariam trahat sententiam, ut boni viri arbitrio standum sit, vel si testator secrete iubeat eleemosynas facere, quia tunc iniuste compelleretur personas exprimere.

3. Rationes administrationis Ordinarium exigere posse ab administratoribus donec coram eodem doctum fuerit de institutione, in qua secus cautum sit refert decimum Marti de iurisd. p. 2. cap. 18. num. 9. & 10. Ego ipse d. alleg. 75. num. 58.

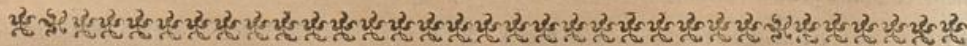
Si quis administrator priorum locorum, videns se restrictum ad reddendam rationem suae administrationis appellaret, licet admittatur appellatio, non propter hoc impediri, aut suspendi executionem attestatur resolutum Zerol. in praxi Episcopi. p. 1. verb. Hospitalis §. 3. vers. 6. quem refero ego ipse d. allegat. 75. num. 62.

4. Rationes ab administratoribus hospitalium, & priorum locorum pluries repeti posse, praecipue quando Episcopo constituit illas dolose redditas fuisse, vel quando redditio non fuerit finalis, & plena cum restitutione reliquorum, resoluit Aloyt. Ricc. in praxi rerum furi Eccles. resolut. 134. in 2. edit. quem refero Ego ipse d. allegat. 75. num. 63.

Rationes non debet exigere Episcopus, aut Capitulum tempore, quo recitantur hora canonice, & diuina celebrantur, referunt decimum Armeniarum. in addit. ad recop. legum Nauarra lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis num. 79. vers. noque. Nicol. Garc. in addit. ad suum tract. de benef. par. 3. cap. 2. num. 568.

Rationem administrationis operum priorum ad curam Capituli pertinentium, potest Episcopus solus sine coniudicibus exigere, dummodo non procedat ad priuationem, vel alias criminaliter in forma iudicij, vt per Aldan. in compendio canon. resolutionum lib. 3. tit. 3. num. 8. ubi refert decimum in Oriolen. 27. Martij 1632. ad 7.

Circa administrantes bona ad monasteria monialium etiam Regularibus subiectarum pertinentia, an & quomodo teneantur rationem administrationis reddere Episcopo loci, prouisum fuit per nouam conitit. Gregor. XV. de exemptorum priuilegijs, incip. Infortunabili, sub dat. Nonis Februarij 1622. per haec verba, Sed administrantes bona ad eiusmodi monasteria sanctimonialium, vt praefertur, etiam Regularibus subiectarum pertinentia, siue Regulares existerint, siue seculares quomodolibet exempti, Episcopo loci, adhibitis etiam superioribus Regularibus, singulis annis rationes administrationis, gratis solum exigendas reddere teneantur, ad id quo iuris remedijs cogi, & compelli queant. Licet Episcopo ex rationabili causa superiores Regulares ad mouere, ut huiusmodi administratores ad moueant, usque superioribus id facere destrictantibus, aut negligentibus, habent Episcopus facultatem praedictos administratores amouendi quoties, & quando opus esse iudicauerit. Huicenus dicta constitutio. Super qua S. Congregat. Eminentissimi norum Cardinalium S. Conci. Trident. interpretum censuit Episcopum non teneri causam illam rationabilem significare superioribus Regularibus, sed hoc relinqui arbitrio, & prudentia Episcoporum, quorum conscientiam S. Congregat. factio operauit, ne facultate sibi hac in parte attributa quouo modo abutantur, eius rei in districto Dei iudicio rationem reddituris quam quidem declaratione propria, & originalem praeminibus habuit, & postea cum alijs in typographia R. Camerae Apoit. impressam vidi de anno 1623.

SESSIO XIII.

De venerabili Eucharistiae Sacramento.

SA CRO S A N C T A oecumenica, & generalis Tridentina Synodus, in Spiritu sancto legitime congregata praesidentibus in ea eisdem sanctae Sedis Apostolica Legato, & Nuncijs etsi in eum finem, non absque peculiari Spiritus sancti ductu, & gubernatione conuenerit, vt veram, & antiquam de fide & Sacramentis doctrinam exponeret, & vt haeresibus omnibus, & alijs grauissimis incommodis, quibus Dei Ecclesia miserè nunc exagitur, & in multas & varias partes scinditur, remedium afferret, hoc praesertim iam inde à principio in votis habuit, vt stirpitus conuelleret zizana execrabilium errorum, & schismatum, quae inimicus homo his nostris calamitosis temporibus, in doctrina fidei, vsu, & cultu sacrosanctae Eucharistiae superfeminauit, quam alioqui Saluator nosster in Ecclesia sua, tanquam symbolum reliquit eius vnitatis, & charitatis, qua Christianos omnes inter se coniunctos, & copulatos esse voluit. Itaque eadem sacrosancta Synodus sanam, & sinceram illam de venerabili hoc & diuino Eucharistiae Sacramento doctrinam tradens, quam semper Catholica Ecclesia, ab ipso Iesu Christo, Domino nostro & eius Apostolis erudita, atque à Spiritu sancto, illi omnem veritatem in die suggerente, edocta, retinuit, & ad finem vsque saeculi conseruabit: omnibus Christi fidelibus interdicit, ne posthac de sanctissima Eucharistia aliter credere, docere, aut praedicare audeant, quam vt est, hoc praesenti decreto explicatum atque definitum.

Matth. 13.

Luc. 22. c. 1. ver. ego pro te. dist. & infra sess. 22. c. 1. & sub sess. 2. Ioan. 16.

Vide Theologos cum Magistro in 4. dist. 8. S. Thom. à quast. 73. Aldan. & Valent. de Eucharistia, Dionys. de Eccles. hierarchia, cap. 3. Angles in floribus theolog. quast. ubi de Eucharistia, Lancellor. in sit. de Eucharistia, Cuch. in tit. de Sacramento Eucharistiae, Cardin. Bellarm. in contro. uers. cathol. lib. 2. de Eucharistia, Henric. in summa lib. 8. de sanctiss. Eucharistia, Iacob. de Graff. in auris decip. part. 2. lib. 1. cap. 6. Barthol. ab Angelo in exanime confessorum Coll. Barbof. in Conci. Trid.

dialog. 4. Claud. Sainctes in repet. de Eucharistia, Petr. Soto in lect. de Euchar. Hesselanus de Communionis sub utraque specie, Anton. Raguc. in lucerna Parochor. tract. de Eucharist. Petr. de Ochogama de Sacrament. tract. de Eucharist. Ioan. de Lugo tomo 1. tract. de Venerabili Eucharistia Sacramento. Torreblanca de iure spirit. lib. 2. cap. 7. cum segg. Hurtado de Sacrament. tom. 2. tract. de Eucharistia. Ioan. de la Cruz in directorio tract. de Eucharist. Ludouic.

F de